

[Hans Rasmussen.]

komme til anden behandling her i det høje ting.

Jeg vil først lige hæfte mig ved de ændringsforslag, som den kommunistiske ordfører her har stillet og motiveret. For flere af ændringsforslagene gælder det, at hvis de blev imødekommet, ville de faktisk medføre en forringelse på disse områder. Det ligger således, at med hensyn til læretidens længde er det en rent faglig vurdering i de enkelte tilfælde, som er afgørende for, om læretiden skal være mere end fire år. Jeg synes, vi i høj grad skal overlade til de faglige udvalg at vurdere dette med den indsigt, som de er i besiddelse af. Der er enkelte fag, som mener, at fire år ikke er tilstrækkeligt, hvis de unge skal have en all-round uddannelse, og derfor finder jeg i hvert fald dette forslag mere skadeligt end gavnligt.

Den ærede ordfører har også været inde på forskellige andre områder, bl. a. på spørgsmålet om prøvetiden. Vi i metalindustrien har fundet det meget påkrævet, om man kunne få en prøvetid på seks måneder i stedet for tre, så man virkelig kunne få konstateret, hvorvidt den pågældende var egnet til den uddannelse, han havde påtaget sig, eller han eventuelt skulle flyttes til et andet sted. Jeg kan iøvrigt tilslutte mig de bemærkninger, som den højtærede økonomi- og arbejdsminister har gjort vedrørende de ændringsforslag, som er stillet fra kommunistisk side.

Om lærlingebegrænsningerne vil jeg dog lige sige to ord. Det er rigtigt, at det her i princippet er sådan, at det kommunistiske parti godt vil være med til at forbyde, at der foretages lærlingebegrænsninger i overenskomster i fremtiden. Hvis vi skal se nærmere på det, er der ikke det mindste i vejen for, at det fag, som måske har været trukket stærkest frem i debatten, typograferne, er i stand til at kunne klare dette spørgsmål med hele den virksomhed, som de udøver indenfor deres organisation. Situationen kunne meget godt have været ændret, og jeg vil sige så meget her ved denne lejlighed, at jeg mener ikke, at det har været nødvendigt for bogtrykkerarbejdsgiverne den ene gang efter den anden frivilligt at gå ind på disse lærlingebegrænsninger. Overenskomsterne indeholder jo frivillige aftaler, og det havde været mere rimeligt,

om man indenfor dette område kunne have klaret tingene selv, i stedet for at lovgivningen nu skal gribe ind og ophæve disse lærlingebegrænsninger.

Jeg tror ikke, det går med den ændring, som retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, ville have gennemført vedrørende ferie. Det hjælper ikke, at vi lader lærlingene gå ind under den almindelige ferielovgivning, vi har her i landet. Det ville praktisk talt betyde, at når en lærling kom i lære, ville han det første år, han var der, og hvor det måske var mest tiltrængt at han fik ferie, ikke kunne opnå nogen ferie. Altså, man vil se, at dette ændringsforslag ikke er særlig gennemtænkt. Jeg kan desuden tilslutte mig de bemærkninger, som den højtærede økonomi- og arbejdsminister har fremsat om retsforbundets ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, venstres ordfører, talte om lovjaskeri. Det kan det ærede medlem kun have på anden hånd, for han var ikke tilstede ved det udvalgs møde, hvor vi navnlig drøftede tingene igennem. Det forekommer mig også, at det initiativ, der blev taget på det tidspunkt, vist var meget nyttigt, for lå tingene ikke lidt tungt? Der var ikke rigtig nogen klaring til nogen side, og hvis vi havde fået gennemført loven for håndværk, industri m. m., havde det ligget lidt tungere med en ordning for butikks-, handels- og kontorområdet. Det ærede medlem skulle i højere grad prise det initiativ, der blev taget ved denne lejlighed, for derved er der blevet skabt en klaring, som vi alle sammen kan være tilfredse med i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen har trukket venstres synspunkter frem. Der blev sagt, at venstre måtte stå fast på, at aldersgrænsen skulle være 18 år, bl. a. fordi det ottende skoleår ikke var gennemført, men det ligger vel efterhånden sådan, at de lærlinge, som kommer i lære, alligevel er omkring 14½ og 15 år, så jeg synes ikke, man af den grund skulle have ladet sig skræmme fra at tage lærlingekommissionens forslag om de 19 år. Men når man nu står så fast på de 18 år, vil det også være rimeligt, at der tilføjes de bestemmelser, der findes i lovens § 30, hvoraf det fremgår, at selvom man kommer i lære efter det 18. år, skal man alligevel opfylde visse betingelser,